

ΚΩΔΙΚΟΣ 11131

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τριμηνιαία έκδοσις τῆς ὁμωνύμου
ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ἀδελφότητος

Ἀλ. Ὑψηλάντου 129, 262 25 ΠΑΤΡΑΙ, Τηλ. 2610 276.731

ΜΑΣΤΙΓΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΟΙ "ΒΟΛΕΜΕΝΟΙ"

Μία μεγάλη μερίδα ἀνθρώπων, ἐντός τῶν κόλπων τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, δὲν διακονεῖ εἰς τὴν οὐσίαν τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ προσπαθῇ, μὲ θεμιτά καὶ ἀθέμιτα μέσα νὰ ικανοποιήσῃ τὸ ἀρρωστημένο ΕΓΩ.

Μὲ τὸ πρόσχημα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ πολλές φορές μὲ τὸ περίβλημα τοῦ ζηλωτοῦ, ἐντάσσονται εἰς τὸ "σύστημα" καὶ μὲ ὑποκριτικὴν ταπείνωσιν, "ὑπηρετοῦν", τοὺς τὰ πρῶτα ἔχοντας τοῦ "συστήματος", πολλάκις μὲ ὑπερβάλλοντα "ζηλον", μὲ στόχο ὅχι τῆς δόξαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὴν ἀναρρήχισιν τῶν εἰς τὴν ἱεραρχίαν τοῦ "συστήματος".

Τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τοὺς κόλπους τῆς διοικήσεως τῆς πολιτείας.

Ἡ ἱστορία μαρτυρεῖ ὅτι εἶναι ἐλάχιστοι καὶ μετρημένοι εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μιάς χειρὸς, οἱ ἡγέτες τῆς πολιτείας, εἰς ὅλες τίς βαθμίδες, πού εἶχαν ἀπώτερον στόχον τὴν διακονίαν τοῦ συνόλου καὶ ὅχι τὴν ικανοποίησιν τοῦ ἀρρωστημένου ΕΓΩ, ὅπως παραδείγματος χάριν, ὁ κυβερνήτης Ἰωάννης Καποδίστριας.

Ὅμως οἱ πολιτικοὶ ἡγέτες, ἐν πολλοῖς, ὅχι μόνον δὲν περιβάλλονται τὸ σχῆμα τοῦ ἀφιερωμένου εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ πολλάκις πολεμοῦν τὴν Ἐκκλησίαν, μὲ διαφόρους τρόπους καὶ δηλώνουν ἄθεοι, γράψε ἀντίθεοι - διότι τελείως ἄθεος ἄνθρωπος δὲν ὑπῆρξε ποτέ, δὲν ὑπάρχει, οὔτε θά ὑπάρξῃ - καὶ ἀγνωστικιστές.

Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ πλήρωμα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας δὲν διατρέχει μεγάλο κίνδυνον ἀπὸ τοὺς "βολεμένους" πολιτικούς, διότι εἶναι ἐξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, διέτρεξε καὶ διατρέχει καὶ θά διατρέξῃ μεγάλο κίνδυνον, ὅταν οἱ "βολεμένοι" γίνουν πλειοψηφία εἰς τὰ ἡγετικά κλίμακιά Της.

Βεβαίως "ἡ Ἐκκλησία πολεμουμένη νικᾷ" λέγει ἡ ἱστορία, ὅμως οἱ θυσίες εἶναι καὶ θά εἶναι πολλές.

Τὸ βάρος τῆς εὐθύνης εἶναι εἰς τοὺς ὅμους τῶν, ἀνά τὴν οἰκουμένην Ἐπισκόπων.

Διὰ τοὺς ὑπάρχοντας δὲν ἔμπορεῖ νὰ γίνῃ καμμία κριτική, διότι εἴτε τὸ ἠθέλησεν, εἴτε παρεχώρησεν, εἴτε τὸ ἠνέχθη ὁ Θεός, πάντως τὸ ἐπέτρεψεν, εἴτε πρὸς ὁμοιβὴν μας, εἴτε πρὸς τιμωρίαν μας.

Τὸ θέμα εἶναι, τί μέλει γενέσθαι εἰς τὸ μέλλον.

Διότι τό "σύστημα" θέλει Επισκόπους πού θά τό ὑπηρετήσουν καί ἐκλέγει ἀπό τούς "βολεμένους" τούς πιό ἱκανούς.

Ὅμως διά τό "φαίνεσθαι", θέλει καί κάποιους πού εἶναι ἀγωνιστικά ἅγιοι, ἀφοῦ πρῶτα τούς ἀφαιρέσει τήν οὐσίαν τῆς ἀγιότητος.

Τούς πλησιάζει μέ τέχνη καί τούς δίδει τήν ἐντύπωσιν ὅτι προκειμένου νά ἐκλεγοῦν Ἐπίσκοποι πρέπει σέ μερικά "ἀδιάφορα" πράγματα νά μήν ἐπιμείνουν καί ὅταν ἐκλεγοῦν θά μποροῦν νά ἐφαρμόσουν τό πρόγραμμά των καί τοιουτοτρόπως παγιδεύονται καί ὑπηρετοῦν, εἰς τήν οὐσίαν τό "σύστημα", ὅσο καί ἐάν προσπαθοῦν νά διατηρήσουν κάποια ἐξωτερικά στοιχεῖα τῆς ἀγιότητος.

Αὐτοί δέν ἔχουν ἄλλη ἐπιλογή, παρὰ τήν παραίτησίν των, ὅπως ἔκανε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης κυρός Στέφανος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κυρός Ἱερώνυμος καί ὁ πάπας Ρώμης Βενέδικτος, πρᾶγμα ἀδιανόητον διά τούς πολλούς.

Οἱ ἐραστές τοῦ "καλοῦ ἔργου" τοῦ Ἐπισκόπου, διά νά ἐργασθοῦν θεοφιλῶς εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νά μήν ὑποχωρήσουν εἰς βάρος τῆς συνειδήσεώς των καί νά προτιμήσουν νά μήν ἐκλεγοῦν, παρὰ νά ἐνταχθοῦν εἰς τό "σύστημα" καί θά ὠφελήσουν περισσότερο τήν Ἐκκλησίαν ὥς ἅπλοι κληρικοί, παρὰ ὥς Ἐπίσκοποι, "δεμένοι μέ χρυσές ἀλυσίδες" ἀπό τό "σύστημα".

Εἰς τόν ἀντίποδα τῶν σπουδαρχῶν ἐραστῶν τοῦ "καλοῦ ἔργου" τοῦ Ἐπισκόπου, ὑπάρχουν κάποιοι ὀλίγοι, "βολεμένοι" εἰς τίς μοναστικές καί κοσμικές ἀδελφότητες, πού ἐπιλέγουν καί δημιουργοῦν προϋποθέσεις, ὥστε νά εἶναι δύσκολον, ἕως ἀδύνατον νά ἐκλεγοῦν Ἐπίσκοποι, προβάλλοντες διάφορες δικαιολογίες, ἐπειδή δέν θέλουν ν' ἀναλάβουν τό βάρος τοῦ καλοῦ ἀγῶνος, ἐνός ἀγωνιστικά ἀγίου Ἐπισκόπου.

Αὐτοί εἶναι παραλλαγή κάποιων κληρικῶν, πού ἀπό λανθασμένο καί ἀπαράδεκτο ζῆλο, αὐτοτραυματίζοντο εἰς ἐμφανή βαθμό, ὥστε νά ἀποκλείωνται ἀπό τούς Ἱεροῦς Κανόνες τοῦ Ἐπισκοπεῖν!

"Βολεμένοι" βεβαίως ὑπάρχουν σέ ὅλες τίς βαθμίδες τῶν κληρικῶν ἐγγάμων καί μοναχῶν, οἱ ὅποιοι μέ θεμιτά καί ἀθέμιτα μέσα ἐπέτυχον τήν "βολήν" των καί τώρα ἀγωνίζονται μέ κάθε ἐπιτρεπτόν καί ἀνεπίτρεπτον μέσον, νά μήν χάσουν τά κακῶς κεκτημένα.

Βεβαίως ὑπάρχουν "βολεμένοι" καί εἰς τά κατώτερα κλιμάκια τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας, ὅπως πολλοί ἱεροψάλτες καί ἐπίτροποι.

Ὑπάρχουν ἀκόμοι καί πολλοί λαϊκοί πού "βολεύονται" καί ἐμφανίζουν μέν ἕνα ἐξωτερικό ἐπίστροφμα εὐλαβείας καί μυστηριακῆς ζωῆς, ἀλλά ὁ τρόπος τῆς ζωῆς των εἶναι ὀρθολογιστικός ἢ θρησκοληπτικός ἢ καί τά δύο μαζί.

Αὐτοί ἐπιλέγουν "πνευματικούς" "βολεμένους", διά νά καταπνίγουν τήν ἐλέγχουσα συνείδησίν των, πρᾶγμα ἀδύνατον.

Ὅμως ἡ Ἐκκλησία μας, εἶναι Ἁγία.

Τήν συναποτελοῦν ἄνθρωποι, τραυματισμένοι ἀπό τά βέλη τοῦ "βολέματος" πού ἐκτοξεύει ὁ μισάνθρωπος διάβολος.

Οἱ τραυματισμένοι ἄνθρωποι, χωρίζονται σέ δύο ὁμάδες. Εἰς τούς δούλους τοῦ Θεοῦ καί εἰς τούς δούλους τοῦ διαβόλου.

Οἱ δούλοι τοῦ Θεοῦ, τήν Ἐκκλησίαν τήν βλέπουν ὡς νοσοκομεῖον καί τρέχουν νά θεραπεύσουν τά τραύματά των, μέ σκοπό νά ἀναλάβουν τήν πανοπλίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ προαιωνίου ἐχθροῦ.

Οἱ δούλοι τοῦ διαβόλου εἶναι κλεισμένοι εἰς τό στρατόπεδον τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὅποιος τούς δίδει ψεύτικες ὑποσχέσεις καί ἐφήμερες ψευτοχαρές, διά νά παρηγοροῦν τήν δυστυχίαν των, ἕως νά τούς "λυτρώσῃ" ὁ θάνατος, πού θά ἔχῃ δυστυχῶς δι' αὐτούς ὡς ἀποτέλεσμα τόν "δεύτερον" καί ἀθάνατον θάνατον.

Οἱ δούλοι τοῦ Θεοῦ, εἶναι "ἐλεύθεροι πολιορκούμενοι", ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον.

Ὅταν δέ ἁμαρτήσουν καί γίνουν δούλοι τοῦ διαβόλου, ἀγωνίζονται μέ τήν χάριν τοῦ Θεοῦ νά ἀποτινάξουν τόν ζυγόν τῆς

Η Μ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ είναι δομημένη εν Πνεύματι Ἁγίῳ, κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νά βοηθᾷ τόν πιστόν νά βιώσῃ ἐντονώτερα τήν χαράν τῆς ἀπολυτρώσεως ἀπό τίς ἀδυναμίες καί τίς ἁμαρτίες του, διά τῆς σταυρικής θυσίας καί τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

Ἡ νηστεία αὐτή καθ' ἑαυτήν δέν εἶναι ἀρετή. Εἶναι ὁμως ἡ ἀπαραίτητος βάσις εἰς τήν ὁποίαν οἰκοδομοῦνται ὅλες οἱ ἀρετές καί ἔχει ἱστορία ὅση καί τό ἀνθρώπινο γένος.

Ἡ νηστεία δημιουργεῖ εἰς τόν καλοπροαίρετον ἄνθρωπον ὅλες τίς προϋποθέσεις νά τόν ἐπισκιάσῃ ἡ θαυματουργική χάρις τοῦ Θεοῦ, λέγει ἡ ἱστορία.

Τήν δύναμιν αὐτήν ἔχει ὑπόψιν του καί ἕνας καθηγητής Πανεπιστημίου Ἰατρικῆς καί γράφει "Μακάριοι οἱ καλῶς νηστεύσαντες", μακρυνά ἀπό ὑπερβολές καί μέ τήν εὐλογίαν τοῦ πνευματικοῦ λέγει ἡ πραγματική Ἱερά Παράδοσις.

Ἡ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΙΣ καί ὁ οἰκομενισμός δέν συνάδει μέ τόν οἰκομενικό χαρακτήρα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας καί διά τοῦτο δέν πρέπει νά συγχέεται.

Διότι μόνον ἡ ὀρθόδοξος χριστιανική Ἐκκλησία ὁμιλεῖ διά τήν "ἐνότητα τῆς πίστεως καί τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος", χωρίς νά καταργῇ τά ἔθνη, τήν οἰκογένεια καί τήν προσωπικότητα τῶν ἀνά τήν οἰκομένην ἀνθρώπων.

Εὐῶ ἡ λεγομένη "Παγκοσμιοποίησις" γράψῃ ἡ οἰκονομική συγγή ὀλιγαρχία, θέλει ὅλους τούς ἀνθρώπους, ὅλων τῶν ἔθνων νά γίνον ἕνας πολίτης ἀτόμων, χωρίς προσωπική ἐλευθερία, διά νά εἶναι εὐκόλοε κμετάλενται.

Τό ἔθνος, ἡ παραδοσιακή οἰκογένεια, ἡ βιωματική προσέγγισις τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ θεανθρώπου Ἰησοῦ, διά τῶν μυστηρίων τῆς, μακρυνά ἀπό κάθε ὀρθολογικῆν καί θρησκοληπτικῆν ἀντιμετώπισιν, εἶναι οἱ ἱκανές δυνάμεις πού δύνανται νά ἀντιμετωπίσουν νικηφόρως τήν λαίλαπα τῆς παγκοσμιοποίησεως.

Οἱ δυνάμεις αὐτές εἶναι πῶς φιλελεύθερες καί συντηροῦν τήν ἀνθρωπότητα, νά μήν γίνῃ ἀγγέλῃ, λέει ἡ λογική καί ἡ ἱστορία.

"Εὐτυχισμένο σπῖτι εἶναι ἐκεῖνο, μέσα στό ὁποῖο βρίσκονται ἐνωμένα ἡ κούνια τοῦ παιδιοῦ καί ἡ πολυθρόνα τῆς γιαιγιάς". Βίκτωρ Οὐγκώ.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ πού παραιτήθηκε, ἀφοῦ ἀπέτυχε νά καταλάβῃ τόν θρόνον τῆς Καλαμάτας καί εἰς τήν Αἰγιάλεια δέν εὐδοκῇ ἡ προσπάθειά του, τώρα φέρεται ἰσχυρίζομενος ὅτι σίγουρα θά καταλάβῃ τόν θρόνον τῆς Παραμυθίας, ὅταν παραιτηθῇ ἡ κοιμηθῇ ὁ οἰκείος Μητροπολίτης! Εἶναι δέ τόσο σίγουρος, πού ψάχνει νά εἰρῇ καί πρωτοσύγγελλον!

Τήν πληροφορίαν αὐτήν δέν τήν πιστεύσαμε κατ' ἀρχάς, ἀλλά ὅταν διαβάσαμε εἰς τήν "Ρομφαίαν" τῆς 13-2-18 κείμενόν του, διά τούς Τσάμηδες ἐπρωβληματήσθημεν καί διερωτώμεθα:

Ὁ ἴδιος καί οἱ προσθούντες αὐτόν, δέν γνωρίζουν ὅτι αὐτό τό ἀπαγορεύουν οἱ Ἱεροί Κανόνες;

Ἐπειτα ἡ κοινή λογική λέγει ὅτι δέν παραιτεῖται ἕνας

Μητροπολίτης διά μικροπράγματα.

Ἦ εἶναι ἐνοχος διά σοβαρό παράπτωμα ἡ εἶναι ἐνοχος, διότι διά τῆς παραιτήσεώς του θέλησε νά καλύψῃ κάποιο σοβαρό ἁμάρτημα ἰσχυροῦ φίλου του.

Ἀκόμη αὐτός καί οἱ προσθούντες αὐτόν, λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τῶν ὅτι, ἡ τυχόν ἀνάρρησις του εἰς τόν θρόνον τῆς Παραμυθίας, θά ξεσηκώσῃ "τσουνάμι" ἀέρος καί βοῆς, εἰς τὰ βουνά τῆς Θεσπρωτίας, μεγαλύτερον τῆς "βοῆς τοῦ Θεσσαλικοῦ κάμπου", τό ὅποιον θά διώξῃ τήν στάχτη τῆς λησμονιάς, τῶν ρόζ σκανδάλων, τύπου Καλοσοῦσα καί τοῦ καθηρημένου δεσπότη τῆς Ἀττικῆς κυροῦ Παντελεήμονος;

Ἐλπίζομε ἡ πλειοψηφία τῆς Ἱεραρχίας, θά σταθῇ εἰς τό πρέπον ὕψος, διότι καί εἰς τήν περίπτωσιν πού τά πάντα εἶναι συκοφαντίες, ἤδη ἔχει χάσει πρό πολλοῦ, τήν ἀπαραίτητον "ἐξῶθεν μαρτυρίαν". Ἰδωμεν.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ πού ἔλαβον χώραν εἰς τήν ἐκλογήν, τού κατὰ πάντα ἀξίου Ἐπισκόπου Μάνης κ.κ. Χρυσοστόμου Γ. τά ὁποῖα ἔκαναν πῶς δύσκολο τό βαρὺ ἐπισκοπικόν ἔργον Του, τοῦλάχιστον κατ' ἀρχάς, ἔφεραν πάλι εἰς τήν ἐπιφάνειαν, τίς ἀδυναμίες τοῦ σημερινοῦ τρόπου ἐκλογῆς τῶν Μητροπολιτῶν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπός μας, πού ὡς Θηβῶν διεμαρτύρετο διά τόν τρόπον ἐκλογῆς, τώρα παριστάνει ὅτι δέν θυμᾶται τίς εὐλογες διαμαρτυρίες Του.

Βεβαίως δέν ὑπάρχει κανένα ἀνθρώπινο σύστημα, χωρίς ἀδυναμίες. Ὅμως ἡμπορεῖ νά βελτιωθῇ, ἔστω τό ὑπάρχον, μέ βάσιν δύο προϋποθέσεις.

Δέν εἶναι θεοφιλέες νά ἐκλέγῃ Μητροπολίτες τό "πεζοδρόμιον", καί δέν θεοφιλέες νά μὴν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ γνώμη τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδὴ ἡ γνώμη τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ οὐσιαστικῆς καί πραγματικῆς λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὅμως νά ἀποφανθῇ κάποιος εἰς τό ἐρώτημα ποῖός εἶναι ὁ "λαός τοῦ Θεοῦ", εἶναι πολὺ δύσκολον πρᾶγμα, ἕως ἀδύνατον, διά τά σημερινά δεδομένα. Ὅμως δέν εἶναι μόνον οἱ Ἐπίσκοποι. Εἶναι ἀπαραίτητον νά συμμετέχῃ εἰς τήν ἐκλογήν τῶν Μητροπολιτῶν ἔστω συμβουλευτικὰ, ἕνα ἐνηφισμένο σῶμα ἀποτελούμενον ἀπὸ κληρικούς καί λαϊκούς τῆς χηρευσούσης Μητροπόλεως.

Ἡ "Εν. Κιν" διετύπωσε τήν γνώμην τῆς καί ἔγραψε ἕνα πλέσιον, πρὸς ἐπεξεργασίαν ἀπὸ τούς ὑπευθύνους, διά τόν τρόπον Ἐκλογῆς Ἐπισκόπου καί Ἀρχιεπισκόπου, εἰς τό ὑπ' ἀριθ. 91-2002 τεῦχος τῆς.

ΕΝΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ μέ ἕνα ἐφευές σχέδιον, ἐπέτυχε νά ἐξυπηρετοῦνται κατὰ τόν καλύτερον τρόπο οἱ λατρευτικές ἀνάγκες ὅλων τῶν χωριῶν καί νά συνεργάζωνται μέ τόν καλύτερον τρόπο οἱ ἐφημέριοι, σχεδὸν χωρίς κανένα πρόβλημα. Πρῶτον ἀπέσπασε ὅλους τούς ἐφημερίους τῶν χωριῶν, πού ἔχουν ὀλίγους κατοίκους εἰς τούς Ναοὺς τῆς πόλεως, ἀναθέτοντας εἰς ὅλους τούς Ἱερεῖς νά ἐξυπηρετοῦν τά χωριά ἐκ περιτροπῆς.

Δεύτερον κάθε τρία χρόνια ἀλλάζει τούς ἐπιτρόπους καί τούς προέδρους τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου

έν πολλοῖς καί κατ' αὐτόν τόν τρόπον συνεργάζονται οἱ ἱερεῖς συλλογικά καί δέν ὑπάρχουν "τσιφλικάδες" καί "πασιάδες" πού ὑπολογίζουν μόνον τό "σουλτάνο"! Χαιρόμεθα διά τήν πρωτοβουλίαν αὐτήν καί υἱκῶς συγκαίρως τόν Σεβασμιώτατον καί εὐχόμεθα νά εὕρῃ καί μιμητάς ἡ πρωτοβουλία Του.

✠✠✠

ΤΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ διά τήν διαφύλαξιν τοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας, ἦταν μεγαλειώδει, ὅσο καί ἐάν ἡ κυβέρνησις ἠθέλησε νά τά ὑποβαθμίσει. Ἀπέδειξαν ὅτι τό 70-80% τῶν Ἑλλήνων διαφωνοῦν εἰς τό νά δοθῇ τό ὄνομα τῆς Μακεδονίας, εἰς ὁποιαδήποτε μορφήν.

Ἐάν τό κράτος τῶν Σκοπίων ὀνομασθῇ Μακεδονία, εἶναι φυσική συνέπεια τό κράτος νά διεκδικήσῃ κάποτε καί τίς ἐπαρχίες πού ὀνομάζονται Μακεδονία. Οἱ ὅποιες ὑποσχέσεις καί συμφωνίες, ὅσο ἐπίσημες καί ἐάν εἶναι, θά ἀτονήσουν κάποτε λέγει ἡ πείρα.

Ἄλλως τε τό θέμα αὐτό δημιουργεῖ καί Ἐκκλησιαστικό θέμα, ὅπως ἀποδεικνύουν οἱ κινήσεις τῆς Βουλγαρικής Ἐκκλησίας. "Στῶμεν καλῶς".

Εἶναι ὑποπτον δέ, τό ὅτι ὅλα τά Μ.Μ.Ε. προσπαθοῦν ἐσχάτως νά ὑποβαθμίσουν τό μέγεθος τῶν συλλαλητηρίων.

Ὅταν ὁργανωθῇ καί τρίτο συλλαλητήριο εἶναι ἀνάγκη ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι Ἕλληνες νά λάβουν μέρος, πάση θυσία καί νά βροντοφωνάξουν ὅτι εἴμεθα ἀπόγονοι ἐκείνων, πού σέ κάθε ἀπειλή βαρβάρου ἀπαντοῦσαν "Μολὼν λαβέ". Ἄν μπορεῖς ἔλα νά τά πάρῃς.

✠✠✠

"Ἄν οἱ Ἕλληνες δέν τρώγονταν μεταξύ τους θά εἶχαν κατακτήσει ὅλο τόν κόσμον" (Βίσαρκ, ἀρχιεπισκοπάρχης τῆς Γερμανίας (1815-1898))

✠✠✠

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ τῆς ὁρατῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι εὐθὺς ἀνάλογος μέ τήν ἀναγέννησιν τῆς Ἑνορίας. Τήν ἀλήθεια αὐτήν κατανοοῦν ὅλο καί περισσότεροι, διότι "ἡ Ἑνορία εἶναι τό πῶς σημαντικό ὁργανωμένο σύνολο τῆς Ἐκκλησίας μας... τῆς κάθε ἐνορίας, ἐννοουμένης πάντα, μετά τοῦ Ἐπισκόπου καί ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον". (Εν. Κίν. τεύχος 17-1988 καί 26-1989).

Ὁ Ἐπίσκοπος μέ τίς ὑπερεξουσίες πού ὀρθῶς ἡ Ἐκκλησία τὸν ἔχει ἐφοδιάσει εἶναι ἀνάγκη νά ἐποπτεύῃ τὰ τῆς Ἑνορίας καί νά δημιουργῇ τίς κατάλληλες προϋποθέσεις, ὥστε νά δραστηριοποιῶνται εἰς τήν Ἱεραποστολήν καί φιλανθρωπίαν, ὥστε τό ἔργον νά εἶναι ἐνοριακοκεντρικόν καί ὄχι μητροπολιτικοκεντρικόν, διά νά δημιουργηταί μιὰ εὐγενῆς καί ἀγία ἀμιλλα μεταξύ τῶν ἐνοριῶν, πού θά φέρνῃ ἀριστα ἀποτελέσματα καί θά μείωσῃ πολὺ τήν σημερινήν ἀδιαφορίαν τῶν ἄλλων.

✠✠✠

"Πρόσθεσε τήν ἀγάπην καί τότε ὅλα ὠφελοῦν, ἀφαίρεσε αὐτήν καί τίποτε δέν ὠφελεῖ..." Ἱερὸς Αὐγουστίνος.

✠✠✠

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ μας, πάλι εὐρίσκεται εἰς τό στόχαστρον μερικῶν ὑπερορθόδοξων, διότι ἔγραψε "καλὰ λόγια", διά τὸν πρόεδρο τῆς Τουρκίας.

Διαλογιζόμεθα καί ἀποροῦμε διότι δέν εἶναι δύσκολο νά

ἐννοήσῃ κάθε καλοπροαίρετος ὅτι σήμερα ὁ Πατριάρχης μας, τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, εὐρίσκεται εἰς τήν θέσιν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Ε.

Οἱ ἐπικρίνοντες τὸν Πατριάρχη μας, θά πρέπει νά εἶναι προσεκτικοί.

Ὁ Πατριάρχης μας δέν εἶναι ἀλάθτος, ὅμως μέχρι σήμερα, ἡ ἱστορία θά γράψῃ ὅτι δέν ἔκανε κάποιο σοβαρὸ παράπτωμα, πού ἔβλαψε τήν ὀρθοδοξία.

Εἰς τίς κινήσεις Του ἡμορεῖ νά διακρίνῃ κάποιος δυνητικούς κινδύνους, τοὺς ὁποίους ὅμως θέλομε νά πιστεύωμε ὅτι τοὺς προϋπολογίζει καί θά τοὺς προϋπολογίζει εἰς τό μέλλον καί θά πορεύεται ὀρθοδόξως.

Εἶναι ἀνάγκη νά Τὸν συνοδεύουν οἱ θερμῆς προσευχῆς μας.

✠✠✠

Η "Εστία" τῆς 2-3-18 ἔγραψε εἰς τό κύριο ρεπορτάζ.

"ΧΘΕΣ οἱ νέοι Ὑπουργοὶ τῆς "προοδευτικῆς" μας κυβερνήσεως ἀρνήθηκαν νά ὀρκισθῶν στό Εὐαγγέλιο καί δήλωσαν ἀπλῶς τήν πίστη τους στό Σύνταγμα καί τοὺς νόμους. Ἀπογοήτευσίς!"

Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει παραλήψεις τῶν κυβερνώντων καί ἀδιαφορίες καί καταλήγει:

"...εἶναι δυνατόν νά μὴ θυμῶνεις γιὰ τοὺς "δηλωσίες" ὑπουργούς, πού ἀρνοῦνται νά δώσουν ὄρκο στὴν πατρίδα; Εἶναι δυνατόν νά μὴ θυμῶνεις μέ αὐτοὺς πού δέν θυμῶνουν μέ τό κάψιμο τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας; Ἐ λοιπόν δέν εἶναι!"

Ρωτᾶμε καί ἐμεῖς. Γιατί δέν θυμῶνουν οἱ δεξιοὶ καί θρησκευτικοὶ (;) τοῦ κόματος "ΑΝΕΛ"; Θά θυμῶσουν ἄραγε, οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ Ἕλληνες πατριῶτες πού ἀφελῶς καί γιὰ δοκιμὴν, νῆφισαν δύο φορές ὁπαδούς τοῦ διαλεκτικοῦ ὕλισμου;

Κάποιοι εἶναι ἐτοιμοὶ νά μᾶς κατηγορήσουν ὅτι πολιτολιτολογοῦμε καί κατηγοροῦμε ἓνα πολιτικὸ κόμα.

Ὅχι. Διότι ὁ διαλεκτικὸς ὕλισμός, ἡ θεωρία τοῦ μαρξισμού πού ἐφαρμόζει ὁ "Σόριζα", ἀποδεικνύει ὅτι δέν εἶναι ἀστικὸ κόμα εἰς τό βάθος. Εἶναι ὕλιστικὸ κόμα, ἀντίθετο ἀπὸ τὰ Ἑλληνοχριστιανικά ἰδεώδη, πρᾶγμα πού ἀναντιρρήτως ἐφάνη ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή πού κέρδισε τίς ἐκλογές καί συνεχίζει νά φαίνεται. Ἄλλως τε κάποιοι τό ὁμολογοῦν δημοσίως.

✠✠✠

ΕΙΣ ΕΠΗΚΟΟΝ. Δοξάζομε τὸν Τριαδικόν Θεόν, πού ὅλο καί περισσότερο λειτουργοὶ ἀναγινώσκουν κι εὐχῆς τῆς Θείας Λειτουργίας, εἰς τήν θέσιν των καί εἰς ἐπήκοον τῶν πιστῶν.

Ὑπάρχουν βεβαίως καί πολλοί, πού ἐνῶ παραδέχονται ὅτι εἶναι τό πρέπον, διά διαφόρους λόγους, πολλές εὐχῆς τίς

Συνέχεια εἰς τήν σελ. 6

Εἰς Ἐπήκοον

Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 5

"διαβάζουν;" καθ' ἑαυτόν!

Διὰ τὸ θέμα αὐτὸ ἔχει γράψει πολλές φορές ἡ "Ἐν. Κίν." καὶ ἐκυκλοφόρησεν τὸ βιβλίον τοῦ σεβαστοῦ μας π. Παναγιώτου Μεντζῆ "εἰς ἐπήκοον" καὶ σε δευτέρα ἐκδόσιν, ὅπου ἔχουν δημοσιευθῇ ἀπόψεις, ἐπὶ τοῦ θέματος, πολλῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν μας καὶ τὸ ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι ἐνῶ ἐστάλη εἰς ὅλους, οὐδεὶς διετύπωσεν ἀντίθετον θέσιν, χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνει ὅτι δὲν ὑπάρχει.

Διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη ἡ σεπτὴ Ἱεραρχία μας νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2784/04 ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

Ἡ ἐνσυνείδητος συμμετοχὴ τῶν λαϊκῶν εἰς τὴν θεῖαν Λειτουργίαν εἶναι ἀπαραίτητος καὶ "ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ" διὰ τὴν ἐν γένει ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Πρὸς ἐπίρρωσιν τῶν ἀνωτέρω δημοσιεύομε μερικές σκέψεις τοῦ Πανοσ. Ἀρχ. π. Ἡλίας Μαστρογιαννοπούλου ἀπὸ τὸ βιβλίον του "Ἡ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ". (Ἐκδόσις 2α, σελ. 39)

"ΣΥΜΠΡΟΣΦΟΡΑ

Βασικόν γνώρισμα τῆς θείας Λειτουργίας εἶναι ὁ ὁμαδικὸς καὶ κοινωνικὸς χαρακτήρ της. Τὴν ἱεράν μυσταγωγίαν τὴν προσφέρει ὁλος ὁ χριστιανικὸς λαός, ὅλον τὸ πλήρωμα τῶν πιστῶν, ὅλον τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ ὁ λειτουργός; Θά ἐρωτήσῃ κανεὶς. Ὁ ἱερεὺς εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν ὄργανον τῆς χάριτος, εἶναι ὁ κύριος τελετουργός, εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ὅλης λατρευτικῆς κοινότητος. Καὶ τὴν στιγμὴν, πού προσφέρει τὸ μέγα αὐτὸ μυστήριον, δὲν τὸ προσφέρει μόνον ἐξ ὀνόματός του, ἀλλὰ τὸ προσφέρει καὶ ἐξ ὀνόματος ὧν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι παρακολουθοῦν καὶ συμμετέχουν εἰς τὴν λατρείαν. Δι' αὐτόν τὸν λόγον αἱ αἰτήσεις καὶ αἱ εὐχαὶ εἶναι εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἐκτός ἀπὸ μερικός, πού ἀφοροῦν μόνον τὸ πρόσωπον τοῦ Ἱεουργοῦ. Ὅλοι αἱ αἰτήσεις καταλήγουν εἰς τὸ "δεηθῶμεν, αἰτησώμεθα, παραθώμεθα". Αἱ ἐκφωνήσεις ἐπίσης ἀπευθύνονται ἐκ μέρους ὅλου τοῦ λαοῦ: "Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν..." Αἱ εὐχαὶ τῶν πιστῶν ὁμοίως: "Εὐχαριστοῦμέν

σοι... πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν... καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς... Σοὶ προσπίπτομεν...". Ἐν συνεχείᾳ ὁ Χερουβικὸς ὕμνος ἀπὸ ὅλον τὸν λαόν ἀπευθύνεται, ἀπὸ τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος εἰκονίζει μυστικῶς τὰ Χερουβεῖμ. Καὶ τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ὅλοι μαζὴ τὸν ἀπευθύνουμεν: "Μετά τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων βοῶμεν καὶ θ λέγομεν". Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ὑψίστην στιγμὴν τῆς καθαγιασέως ὁ λειτουργὸς πάλιν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ λέγει πρὸς τὸν Θεόν: "Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρουμεν"... Καὶ ἐν γένει ὁλόκληρος ἡ εὐχὴ τῆς ἀναφοράς ἀπευθύνεται "ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ" ἀπὸ ὁλόκληρον τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, μέχρι τῆς ὡραιότητας ὁμαδικῆς εὐχῆς "Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα" καὶ μέχρι τῆς εὐχαριστηρίου "εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε".

Δι' αὐτόν τὸν λόγον ὁ Θεάνθρωπος ἔδωκε τὴν ἐντολὴν νὰ προσευχώμεθα μέ τὸ "Πάτερ ἡμῶν", δηλαδὴ ὁμαδικῶς. Ἡ κοινὴ καὶ ὁμαδικὴ προσευχὴ τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα συμπλήρωμα τῆς ἀτομικῆς. Εἶναι ἡ κυριωτέρα καὶ οὐσιωδεστέρα προσευχὴ. Εἶναι ἡ ἀπαραίτητος ἐκφρασις τοῦ σώματος τῶν πιστῶν, ἡ κατ' ἐξοχὴν λατρεία τῆς Ἐκκλησίας, πρᾶξις κοινωνικὴ καὶ ὄχι ἀτομικὴ, μυστήριον θαυμαστόν πού ἐγκαθιδρύει τὴν ἐνότητα, πού μᾶς ἐνώνει μέ τὸν Χριστόν καὶ ἀναμεταξύ μας εἰς μίαν ἱεράν ἀδελφότητα καὶ πνευματικὴν οἰκογένειαν, μᾶς ἐνσωματώνει ὅλους μαζὴ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Αὐτὴν τὴν μεγάλην ἐννοίαν τονίζει ὁ ἐμπνευσμένος συντάκτης τῆς θείας Λειτουργίας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: "Ἐνώπιον ὧν εὐρίσκεται ἓνα σῶμα καὶ ἓνα Ποτήριον. Καὶ εἰς τὰς εὐχὰς μέγα εἶναι τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον συμμετέχει καὶ συμπροσφέρει ὁ λαός. Διότι ὑπὲρ τῶν ἐνεργουμένων, ὑπὲρ τῶν ἐν μετανοίᾳ, κοινὰ ἀπευθύνονται εὐχαὶ ἀπὸ τὸν ἱερέα καὶ ἀπὸ τὸν λαόν καὶ ὅλοι μίαν εὐχὴν λέγουν, γεμάτην ἀπὸ ἔλεος. Ὅταν πάλιν φύγουν οἱ ➔

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

*Χτυπάτε τῖς καμπάνες καί τά σήμαντρα
μαζί καί τοῦ πολέμου τῖς σειρήνες,
γιατ' ἔρχονται τ' ἄγρια τοῦ σκότους κύματα,
μαζί κι οἱ πονηρές καί ὑπουλές Σειρήνες.*

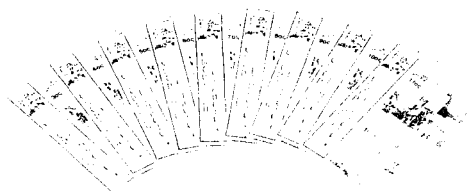
Νά σᾶς κρατήσουν θέλουν μακριὰ ἀπ' τὴν Ἰθάκη
κι ὁθοῦν γλυκά, μελωδικά, νά πάρετε τὸ πονηρὸ τὸ μονοπάτι.
Τὸν κάθε πειρασμό, πού κάποια ὥρα θᾶρθη,
σάν ἄλλος Ὀδυσσεύς, νά τὸν δέσης σταθερά στὴς πίστες τὸ κατάρτι.

“Αιδώς Ἀργίοι”, ἄλλο μὴν ὑποχωρεῖτε,
στά ἱερά στενά, μιᾶς ἄλλης Σαλαμῆνας σταθερά ἀντισταθῆτε,
τοῦ Πνεύματος τὰ νικηφόρα ὄπλα σας, ἀδέρφια μὴν πετᾶτε
καὶ τὸν ἐχθρό σας γρήγορα θά ᾄητε νὰ ἦτ᾽αἰτε.
Γιατί, εἰς τοὺς πιστοὺς κι ἀνδρείους μαχητῆς, ὁ Κύριός μας πάντα παραστέκει
καὶ ἁμαράντους, δόξης καὶ τιμῆς, γι’ αὐτοὺς στεφάνους πλέκει.

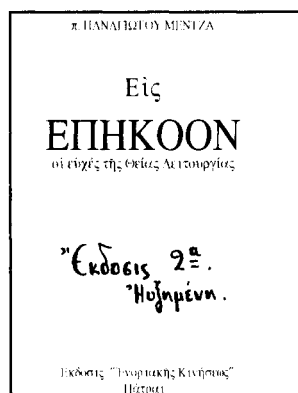
(Τεργουγός)

[illegible]

→ Κατηχούμενοι, οἱ ὅποιοι δέν ἡμποροῦν νά μετασχοῦν τῆς ἱερᾶς τραπέξης, ἄλλη εὐχή ἀναπέμπεται καί ὅλοι μαζή γονατίζομεν καί ὅλοι ὁμοίως ἀνιστάμεθα. Ὅταν πάλιν ἔρχεται ἡ στιγμή νά πάρωμεν καί νά δώσωμεν τήν εἰρήνην, ὅλοι ὁμοίως ἀσπαζόμεθα ἀλλήλους. Καί κατὰ τήν ὥραν τῶν φρικωδεστάτων μυστηρίων εὐχεταί ὁ ἱερεὺς χάριν τοῦ λαοῦ, εὐχεταί καί ὁ λαός χάριν τοῦ ἱερέως, αὐτό σημαίνει τό "μετά τοῦ πνεύματός σου". Καί ἡ εὐχή τῆς ἀναφορᾶς πάλιν κοινή. Δέν εὐχαριστεῖ μόνον ὁ ἱερεὺς, ἀλλά καί ὅλος ὁ λαός. Ἀφοῦ πρῶτον λάβει τήν συγκατάθεσιν τῶν πιστῶν, ὅτι ἀξίως καί δικαίως τοῦτο γίνεται, τότε ἀρχίζει τήν ἀγίαν ἀναφοράν. Καί τί θαυμάζεις, ἐάν μαζή μέ τόν ἱερέα ὁμιλῇ καί ὁ λαός, ἐφ' ὅσον μαζή μέ τά Χερουβεῖμ καί τάς ἄλλας δυνάμεις ἀπό κοινοῦ ἀναπέμπει τοὺς ἱεροὺς ὕμνους; Ὅλα δέ αὐτά ἐλέχθησαν, διά νά προσέχη κάθε πιστός καί διά νά μάθωμεν, ὅτι ἕνα σῶμα εἴμεθα ὅλοι, τόσῃν διαφοράν ἔχοντες μεταξύ μας, ὅσην τά μέλη ἀναμεταξύν των, καί νά μή τά ρίπτωμεν ὅλα εἰς τοὺς ἱερεῖς, ἀλλά καί ἡμεῖς νά φροντίζομεν ὑπέρ ὅλης τῆς Ἐκκλησίας ὡς περὶ κοινοῦ σώματος. Τοῦτο καί ἀσφάλειαν περισσότεραν καί ἐπίδοσιν μεγαλντέραν μᾶς δίδει πρὸς τήν ἀρετήν" (Ὁμιλία ΙΗ' εἰς τήν Β' πρὸς Κορινθίους)."

Ὁ κάθε τόμος τῆς "Ε.Κ.". Τιμᾶται 3 εὐρώ.
 Ἀποστέλεται μὲ ἀντικαταβολή ἀντί 4 εὐρώ.
 Ἀποστέλλονται οἱ 13 λευταῖοι τόμοι μὲ
 ἀντικαταβολή 30 εὐρώ, χωρίς ἄλλην ἐπιβάρυνσιν.

Εκυκλοφόρησαν ή 2α έκδοσις τοῦ "Εἰς ἐπήκοον"
 ηῃδεημένη, μέ κρίσεις Ἱεραρχῶν καί γνώμες
 Πανεπιστημιακῶν. Τυμάται 5 εὐρώ καί ἀποστέλεται
 μέ ἀντικαταβολή 8 εὐρώ.
 Διά ποσότητα γίνεται ή νόμιμη ἑκπτώσις.

Ἀπό τό βιβλίο "Στάχυα"
τοῦ Κωνσταντίνου Κούρκουλα

Εὐχόμεθα καλὴ συνέχεια
εἰς τὸν πνευματικὸν ἀγῶνα
τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς καὶ
χαροῦμενο Πάσχα.

**Ο π. Παναγιώτης Μεντζός δέχεται κάθε Δευτέρα 6-7 μ.μ.
είς τό Πνευματικό Κέντρο μας.**

ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: “ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ”. ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ η. ΠΑΝΑΓΩΤΗΣ ΜΕΝΤΖΑΣ. ΕΚΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΗΣ ΣΠ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΓΕΩΡΓΙΟΥΛΟΣ Ο.Ε., ΑΔ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 116, ΤΗΛ. 2610 337.639. ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 10 ΕΥΡΩ - ΕΠΙΤΑΓΗ - ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 129 - ΠΑΤΡΙΑ, 262 25, ΤΗΛ. 2610 276.731 FAX: 2610 277.015, Α.Φ.Μ. 0999235662, Α' ΠΑΤΡΩΝ. Ηλεκ. Διευθ. www.enoriaki-kinesis.gr, Ηλεκ. Τυχ. patera.mentza@gmail.com